

Vào Áo Đồi hiên thì có lẽ mê mẩn với chỗ trống ng “b... can thiệp”, coi vì **can thiệp vào** “**tiếng vì c**”

là

...

THÓI ĐỒI!

Ngày 17 tháng 01, năm 2010

Kính gửi:

Đức Cha Nguyễn Văn Nhàn, Giám mục Giáo phận Đà Lạt
kiêm Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (HĐGMVN)

Trống kính Đức Cha,

Con xin giới thiệu là Lê Thiên. Con tri ân Đức Cha năm 1989 (lúc Đức Cha đang là Chánh xứ nhà thờ Chính Tòa Đà Lạt,) đã quá bước từ nhà con từ Gx nông thôn Hòa Diêm, Ninh Thuận đến hàn duyên tâm số.

Nay con muốn viết thư này với tâm tình một con dân của Giáo Hội Việt Nam, muốn trình bày cảm nghĩ của mình với một ít vấn đề do Ban Biên Tập trang web Hội Đồng Giám Mục (BBT/WHĐ) nêu ra. Con xin bài viết này không nằm trong khung cảnh riêng tư (confidential) gửi cha Đức Cha và con, nhưng mong nó được công bố trong Hội Thánh. Nếu có điều gì, kính xin Đức Cha thông cảm.

Thốt đầu đề bài viết của BBT/ WHĐ “**Hội Đồng Giám Mục Việt Nam: Lên Tiếng Hay Không Lên Tiếng**” trên trang web Công Giáo Việt Nam, con phản ứng ngay (không biết đúng hay sai) với CGVN để ý rằng, bài viết trên phản ánh quan điểm của nhà cầm quyền CSVN hơn là của các Đức Cha Chấn trong Hội Thánh.” Sau đó, con nhận được hồi âm (chung) thanh minh từ CGVN rằng, “b

ài viết nêu trên là của Ban Biên Tập website của HĐGMVN

.”

CGVN chỉ làm nhiệm vụ chuyên nghiệp. Và đừng ngạc nhiên gì đâu, CGVN gửi đến các giới 2 bài “phản biện” với bài viết của BBT/WHD nêu trên.

Hỡi Đấng Cha có đức vietcatholic.net? Đấng Cha biết “lập trình” trình bày đây của trang web này như thế nào. Và chắc chắn Đấng Cha cũng như các Đấng khác trình bày trang web này hết mình. Vậy mà nay VietCatholic.net lại không ngừng ngừng lại trên trang mạng mình các bài “phản biện” ngừng chỉ với “chính dòng” – dù trong các bài phản biện này có những lỗi là không thu nhận chỉ với và các Đấng – nếu không nói là có hơi hám “chúng Cha, chúng Chúa.” Bên cạnh vietcatholic.net, nhiều trang web khác cũng đăng các bài “phản hồi” như vậy.

Con không lập luận như thế gì mà các tác giả, trong đó có Cha Pascal Nguyễn Ngọc Tĩnh, Dòng Phanxicô VN (đấng biết bài “[Đấng “LÊN TIẾNG HAY KHÔNG LÊN TIẾNG” của Lm Pascal Nguyễn Ngọc Tĩnh](#)”) đã phản bác những lập luận của bài báo “HĐGMVN, Lên tiếng hay không lên tiếng,” tuy rằng con rất tâm đắc với những ý tưởng tốt những suy nghĩ, ưu tú và khát vọng của một số trong các tác giả này.

Đieu con muốn trao đổi ở đây với Đấng Cha là ý tưởng cho rằng **HĐGM không lên tiếng với tiếng với việc** **tiếng với việc khác, bằng cách đưa ra những nhúng nhằng mang tính chất đạo** **đạo mà đi đến phản ứng áp dụng những nhúng nhằng vào hoàn cảnh của** **thực của mình**
.”

HĐGM không lên tiếng với tiếng với việc Phải chăng có nghĩa là HĐGMVN xác định mình trung thành với ca dao tục ngữ Việt Nam: **“Đền nhà ai”** **không, Vì nhà ai không lo?”**

Đấng một số câu chuyện trong Phúc Âm, con không hề thấy ý tưởng đó. Chúa Giêsu rất nhiều lần lên tiếng và hành động cho “**TÔI NGƯỜI VI C**” (nói theo ngôn ngữ bài viết của BBT/WHD):

1) Ông và Chúa Giêsu cùng đi đến tiệc Cana (Gioan 2, 1-10). Giữa tiệc Đức Maria thấy thiếu rượu, bèn nói với Chúa Giêsu: “Hết rượu rồi.” Đức Giêsu đáp: “Thưa bà, **chuyện đó can gì đến bà và tôi?**”

Vâng, Chúa Giêsu và Đức Mẹ chỉ là khách đến chơi! Thiếu rượu hay hết rượu là việc của chủ tiệc. Vì vậy, Chúa Giêsu đâu phải tay sành rượu. Đức Mẹ là phụ nữ càng không uống rượu. Thiếu rượu hay hết rượu! Chuyện nhỏ!

Can chi

Chỉ Chúa Giêsu và Đức Mẹ. Vậy mà, theo ý Mẹ mình, Chúa Giêsu

“can đi vào”

làm cho rượu hóa rượu và là rượu ngon!

Quyển năng của Chúa đến từ hồn bèn ngấm thấm hành động

can thiệp

để “đi thiệp”

!” Thốt khỏi miệng!

2) Các kinh sư và người Phariseu đến để thử thách Đức Giêsu mà họ biết đang ngoi tình. Họ nói: “Ông Môisê truyền cho chúng tôi phải ném đá người đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao?” Chúa Giêsu có thể

“tránh can thiệp” vào

bằng cách trả lời với họ, các ông cứ theo luật mà làm. Nhưng vì, Chúa

“can thiệp”

vào và thách thức họ: Ai trong các anh sùng kính tôi, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.” Rõ ràng Chúa Giêsu đã

can thiệp vào mặt việc xem ra chuyện liên can gì đến ngài

. Và sự can thiệp đó đã cứu người đàn bà khỏi bị ném đá chết! (Gioan 8, 1-11).

3) Chúa Giêsu lại can thiệp vào mặt “vấn đề” khác khá ngoạn mục. Đó là việc Người lấy dây làm roi mà xua đuổi tất cả bọn buôn bán cùng với chiên bò ra khỏi Đền Thờ Giêrusalem. Người tung các bàn đổi tiền... (Gioan 2, 13-16). Việc quản lý Đền thờ là trách nhiệm của các Tư tế Do Thái, **can thiệp** với Chúa Giêsu, phải không? Vậy mà Chúa không đưa ra “định hướng” cho các Thầy tư tế. Chúa can thiệp trước tiên. Nhưng đám con buôn đâu có ai phản kháng Người. Chỉ cần nhìn họ nhún ra họ làm điều sai quấy!

Nếu “**thần thánh và vĩ đại**” trên đây và vô số vấn đề khác, Chúa Giêsu không **CAN DI** vào thì sao đối với Tin Mừng của Chúa có chiếu sáng khắp cùng thế giới suốt hơn 2000 năm qua không? Là môn đệ Chúa và là Đấng kế vị các Thánh Tông Đồ, là Chúa Chấn thay mặt Chúa Giêsu Kitô trên gian, chức của Đức Cha là Thầy dạy các chân lý và cũng là người thực hành chân lý này trước tiên!

Nội dung Chúa Giêsu, các Thánh Tông Đồ, các vị Giáo hoàng và Giám mục trong Hội Thánh cũng đã từng “lên tiếng” can thiệp vào “**tình và việc**” bất kỳ khi nào nguy cho tánh mạng các ngài. Giáo dân sáng của các ngài, Đức Cha chúng tôi biết rõ và biết rõ hơn ai hết. Ở đây, con chỉ xin nêu lên vài trường hợp điển hình mà ai cũng có thể nói là “**bất rồi! Khi nào, nói mãi!**”

Điển hình 1: Đức Giáo hoàng Lêô C. Tổng Thuyết Phó, năm 440 Thánh Lêô được giáo sĩ và giáo dân đưa lên ngôi Giáo hoàng. Ngài

trước trách nhiệm của mình và chọn chờ đợi 40 ngày sau mới dám vào Rôma. Vào thời kỳ, đạo binh hùng hậu của người Hung-nô do hung thủ Attila cầm đầu tràn ngập Âu châu, gieo rắc kinh hoàng và chết chóc. Attila kéo đến quân xâm chiếm nước Ý và bao vây thành Rôma. Attila chuồn bỏ đưa quân vào thành và nhúng dấm tính đem máu, khiến hoàng đế Valentinô III và các tông đồ lãnh đạo quy phục đầu hàng. Vả mà Đức Lêô ung dung mặc phẩm phục giáo hoàng, mặt mình mặt thân ra khỏi thành, tiến tới trước mặt tên bạo chúa vô đạo, dâng cao Thánh giá, nhân danh Thánh Phêrô... đến đứng với Attila. Attila bỏ khu vực phẩm vật và ngay lúc đó truy đuổi binh của rút khỏi Rôma! Đức Lêô tổng cộng con người nhút nhát đã giữ quy tắc mặt “**vì việc**” **thuộc thẩm quyền của hoàng đế chỉ chỉ nên can thiệp vào vai trò giáo hoàng của mình** h!

Điển hình 2: Đức Giáo hoàng Gioan Phaolô II. Ngài là một Tổng Giám mục của Giáo Hội Ba Lan được bầu làm Giáo hoàng. Ngài không còn nữa cái trách

những “tình và việc” với những vị Ba Lan của ngài hay rằng họ không chút, với các nước Công giáo Đông Âu. Trách nhiệm của ngài là “**tình m m c**”

khác: Công giáo hoàn vũ! Vả mà ngài vẫn thăm quê hương Ba Lan của ngài nhiều lần và nhiều lần ngài kêu gọi dân Ba Lan “**đừng sợ**”

trước bạo quyền Công giáo. Ngài trực tiếp can thiệp vào tranh chấp Công đoàn Đoàn kết Ba Lan. Ngài ủng hộ việc làm của ông Lech Walensa, người lãnh đạo phong trào Công đoàn Đoàn kết, niệm nôm tiếp kiên riêng ông tại Tòa Thánh và khuyến khích ông Walensa “**đừng sợ**.” Kết quả **sẽ can thiệp**

c*a* Đ*o*n Gioan Phaolô II nh*à* ai cũng đ*u* rõ: Đánh s*ố* p hoàn toàn Ch*u* nghĩa C*o*ng s*ố* n ch*u*ng nh*u*ng t*h*i Balan và Đông Âu, mà còn t*h*i Liên Xô và các n*h*à c*o*s ch*u* h*u* khác kh*o*p th*u* gi*o*i.

Đi*o*n hình 3: Đ*o*n **Giám m*o*c John Joseph** (1932-1998) ng*o*ng P

akistan, Giám m*o*c Chính tòa Giáo ph*o*n Faisalabad (Pakistan). Tin t*h* Pakistan ngày 07/5/1998 cho bi*e*t , Giám m*o*c John Joseph đã k*o*t li*u* đ*u*i mình b*o*ng m*o*t phát đ*o*n t*h* b*o*n vào đ*u* đ*u* ph*o*n đ*u*i án t*h* hình dành cho m*o*t ng*o*ng i Kitô h*u* b*o* cáo bu*o*c đã ph*o*m th*o*ng đ*u*n đ*o* H*o*i. Đ*o*n Ch*a* Joseph đã t*h* sát ngay n*h*i t*h*i đ*u*ng tòa án c*a* thành ph*o* Sahiwal n*h*i mà anh thanh niên Công giáo 26 tu*o*i tên là Ayub Massih b*o* k*o*t t*h*i ph*o*m th*o*ng đ*u*n Giáo ch*u* H*o*i giáo Muhammad, b*o* tuyên án t*h* hình b*o*t công ngày 27/4/1998.

Đ*o*n Ch*a* Joseph, 66 tu*o*i, là Ch*u* t*h*ch *o*y ban Nhân quy*o*n c*a* H*o*i đ*u*ng Giám m*o*c Pakistan. T*h*i Vatican, n*h*i các Giám m*o*c Á châu đang đ*u* H*o*i ngh*o*, m*o*t phút thỉnh l*o*ng đã di*o*n ra vào ngày 7/5/1998 đ*u* c*u* nguy*o*n cho v*o* giám m*o*c ngã xu*o*ng cho Công lý và Hòa bình.

M*o*t v*o* Giám m*o*c chính tòa đã **can đ*u* vào m*o*t “v*o* v*o*c cá nhân,” đ*u* r*o*i li*u* ch*u*t nh*u* v*o*y,**

có oan uổng không? Không! Ngài chết! Nhưng tình thân của ngài vẫn sống trong lòng người Công giáo Pakistan, nung nấu đức tin họ, dù sự thật sát hại ngài dường như mất khía cạnh nào đó có vẻ không hợp với luật Hội Thánh...

Điển hình 4: Oscar Romero, người của El Salvador, Trung Mỹ, được tôn phong Giám mục năm 1970, đến năm 1977, làm Tổng Giám mục San Salvador. Ngài có tiếng là “Giám mục bạo thơ.” Ngày 12/3/1977, một linh mục Dòng Tên, Cha Rutilio Grande bị sát hại cùng với một giáo dân 72 tuổi và một cậu học sinh 7 tuổi đi với Cha vì Cha mạnh mẽ lên tiếng chống lại bất công, áp bức và kiên cường đấu tranh cho nhân quyền và dân quyền trên đất nước ngài.

Cái đêm Đức Tổng Giám mục Romero đi viếng xác Cha Grande cùng xác hai nạn nhân giáo dân lay động tâm lòng của mọi Miền. Ngài **đừng hèn trước phía người bị áp bức và sẵn sàng chết cho họ**. Đức Cha Romero công khai tiếng giác ngộ hành động man rợ và bất công của chính quyền độc tài quân phiệt cướp đoạt tài phiệt chống lại dân nghèo.

Thế là vào lúc 6 giờ 25 chiều ngày 24/3/1980, khi Đức TGM Oscar Romero dâng thánh lễ tạ ơn người đã dâng của Bền vững

Chúa Quan Phòng, một bßnh vißn ung thß ở San Salvador, thì một loßt đßn tß đßi cußi nhà nguyßn bay vßo lên nhßm thßng vào Đßc Romero. Ngài trúng đßn, và sau đó tßt thß trên đßng đi cßp cßu.

Bßo quyßn, bßo lßc đã gißt Đßc TGM Oscar Romero vì ngài ***trßc tßp can đß***

vßo cußc đßu tranh bßo vß nhßn quyßn. Nhßng hß không gißt đß cß tßng nßi nói cßa ngài,

“tßng nßi nói cßa nhßng ngßi không có tßng nßi nói.”

Ngài mãi mãi sßng gißa ngßi i thßp cß bé mißng và nói thay cho hß.

BBT/WHĐ có nghĩ rßng hai vß Chß Chßn trên hy sinh mßng sßng mình mßt cách vô nghĩa không? Có cho rßng hai vß y thißt thân vì đã đßng sai chß, đã không bßt chß cß HĐGMVN, chß cßn **“lên tßng ... đßa ra nhßng đßnh hßng mang tính chß đßo đß mßi đßa phßng áp đßng đßnh hßng y vào hoàn cßnh cß thß cßa mình**
!

” Cách đßu binh khißn tßng nhß vßy xem thßt chß cß ăn, cho đßu hàng vßn máu xßng chißn sĩ phßi đß ra! Mßc kß!

“Nhßt tßng công thành, vßn cßt khô,”

đó là l  th  ng trong thiên h , và nh t là trong ch  đ  C ng s n (chi n thuật bi n người, chi n thuật th i qu n, làm bia đ  đ n...t t c  ... v  Đ ng). Con không dám nghĩ rằng c  Đ ng Ch  ch n n o trong HĐGMVN nh n t m làm c i c ng việc “Nh t t  ng c ng th nh, v n c t kh ?”

Kính th a Đức Cha,

“HĐGM không lên tiếng v  t ng v  việc” C  đúng không đ  là l p tr  ng và đ  ng l i ch n đ t c a HĐGMVN? Hay là “quan đ m riêng” của BBT website HĐGMVN? Hay là bài viết  y là c a m t tay ph  ho i chuy n nghiệp l n vào “n m v ng mai ph c” trong trang web  y đ  g y r i loạn và chia r  gi a HĐGMVN v i c c “đ a ph  ng?” Giữa Ch  ch n và đ n chi n? Đến nay ch a nghe HĐGMVN ch nh th c lên tiếng x c đ nh bài viết đ  đ ch th c là c a ai! Vi t v i d ng   g i?

Tuy nhiên, nhìn l i qu  kh , con th y d  ng nh  bài viết  y ph n  nh ch nh x c cách h nh x  của c c Đ ng,  t nh t trong thời gian g n đ y. Đ  là **“HĐGM không lên tiếng v  t ng v  việc** nh ng **HĐGM lên tiếng   m t t m m c kh c, b ng cách đưa ra nh ng đ nh h  ng mang tính ch  đ o**

đ

**m i đ a ph ng áp đ ng đ nh h ng y vào hoàn c nh c
th c a mình.**

”

Có ai hỏi về trình độ học và hoàn cảnh Cha Nguyễn Văn Lý, thì câu trả lời thì ông là: “Cha Lý thuộc TGP Huế, nên là vị của TGP Huế do ĐTGM Huế phụ trách!” và Đức Tổng Giám Mục thì đã đoan với các vị của Tổng Giám Mục và Đức Giám Mục, khi nào Cha Lý phải lãnh chức *cái vị sau của tuyên ngôn “**T do tôn giáo hay là Ch t**”* mà ngài đã đề nghị cao lên.

Hỏi về chuyển Tòa Khâm Hà Nội, chuyển Thái Hà, chuyển đến nhà Dòng Vĩnh Long, thì cũng nghe câu trả lời: “Đó là vị của TGP Hà Nội, vị của Gp Vĩnh Long!” Kết quả là Đức Tổng Giám Mục Hà Nội đến nay vẫn còn là nhân của các cuộc đánh phá, ruồng bỏ, còn Đức Giám Mục Vĩnh Long trở thành kẻ cô đơn, và tiếng nói của ngài trở nên lẻ loi, vô giá trị.

Hỏi về Lm Quốc doanh Phan Khắc Tổng có vợ có con và là công của đức của CS dùng để đánh phá Giáo Hội ... thì lời cũng đề nghị nghe trả lời: “Đó là vị của Đức Tổng Giám Mục Bình!” Đức Tổng Giám Mục Bình đã vĩnh viễn ra đi bình an. Về Áo Đức hiện nay thì có lẽ mê mẩn với chế độ ông “b t... can thiệp”, coi vị **c can đ vào “t ng v**

việc”

là ... **THÓI ĐỒI!**

Khi các Đức Cha Miền Bắc (ký tên chung trong một thư Hiệp Thông hoặc có văn thư Hiệp Thông riêng) và đức biết khi Đức Cha Hoàng Đức Oanh Kontum lên tiếng hiệp thông trong nhieu vụ, các vụ này có xé rào, có qua một HĐGMVN không? Các ngài có “dài tay chen vào việc nội bộ của từng địa phương” không? Các ngài có “vi phạm” cái “quy định lý tưởng” của HĐGMVN là “**HĐGM không lên tiếng về từng vụ việc**

những

HĐGM lên tiếng ở một tầm mức khác, bằng cách đưa ra

những đấng hèn hạ mang tính chất đố

đ

mọi địa phương áp dụng đấng hèn hạ này vào hoàn cảnh của
thực của mình

” không? Mong HĐGMVN và các Đức Ông bạn trong Hội Thánh Chúa Kitô Việt Nam làm sáng tỏ! Bởi vì nếu không rõ ràng trong vấn đề này, thì các vấn đề khác cũng có mớ p mớ, mà hậu quả thì Giáo Hội phải gánh chịu!

HĐGMVN có học được gì không từ bài học của HĐGM Hoa Kỳ với các vụ lạm dụng tình dục của giáo sĩ? “**Từng vụ việc**” riêng rẽ có đầy! Riêng rẽ của giáo sĩ, riêng rẽ của giáo xứ, riêng rẽ của giáo phận! Cùng HĐGM Hoa Kỳ bước phải “vào cuộc” hội hiệp, ra thông cáo, lên tiếng xin lỗi (cả ĐGH Bênêđictô XVI cũng phải công khai xin lỗi), ban hành quy chế, quy định! Vấn

muốn vì Giáo Hội Hoa Kỳ đã mất hàng tỉ đô la cho các vụ kiện và còn sẽ mất thêm nhiều nữa! Uy tín của hàng giáo phẩm và giáo sĩ bị giảm sút. Đấng tin Công giáo lung lay! Hỡi quí của gười pháp “

không lên tiếng vì tiếng vì vì c

”

thật khôn lường! HĐGMVN có nghĩ rằng mất ngày nào đó Giáo Hội Công giáo Việt Nam sẽ phải trả giá cho việc

HĐGM không lên tiếng vì tiếng vì vì c

”

không?

Thưa Đấng Cha,

Lẽ nào trách nhiệm của chúng tôi trong Giáo Hội Công giáo VN chỉ là ngồi bên trên “phán xuống chung chung” và “định hình chung chung” kiểu “định hình xã hội chính nghĩa” bằng cách chúng tôi sống chết mặc bay, loay hoay tìm lời “luân lách,” tôi khôn khéo **“áp dụng định hình hình ảnh vào hoàn cảnh của tôi của mình,**” mất thì hoàn cảnh này đây cảm thấy, dúi cui, lười đời, báng súng và còng còng ???

Thì o nào khi người Công giáo Đấng Chiêm đang đời khẩn tang

trở ng nhà th, thì V Giáo ch Áo Đ của HCM (à không! Xin
l, thi u ch Tp – TP/HCM) l tung ra th chung “h h i ph n
kh i” chúc m ng năm m i ki u “thói đ i.” Chúc Xuân là t t,
nh ng th i đi m và n i dung th chúc xuân xem ra ph n tác
đ ng và mai m a quá, khác xa n i dung th m c v Xuân của
hai v Giám m c Kontum và H ng Hóa. Đức Cha Hoàng Đức
Oanh của Kontum thì c th kêu gọi Giáo ph n “hi n máu” của
dân. Đức Cha Vũ Huy Ch ng của H ng Hóa thì đi th ng vào
th c t các vi c của giáo ph n mình. Còn th chúc xuân[1] của
Đức Áo Đ thì ch đ a ra “

nh ng đ nh h ng mang tính ch đ o

”

chung chung g

i a lúc con cái của H i Thánh Đ ng Chiêm đang qu n qu i,
Thánh Giá Chúa b quân vô th n đ p nát.

Th o nào HĐGMVN ch ng có m t l i chia s và đ ng c m v i
Đ ng Chiêm tan tác, mà l i có th chia bu n v i Haiti đ ng đ t!
Mà l i l chia bu n nghe có v công th c làm sao, m t th công
th c “ngôn ng ngo i giao” có xác không có h n! L ph i c n
đ c bênh v c thì l i không có ti ng nói bênh v c! N i c n đ c
chia s c m s áo thì l i ch nh n đ c nh ng l i y l o hình
th c. Sách giáo lý cũ đã c nh báo “*th y ai ch i v i đ i sông
mà ch ng ra tay của v t, m t đem của ăn [th t hay bánh v]
cho nó mà thôi, thì l y làm sao?!*”

Thì o nào đến nay chúng ta thấy HĐGMVN bày tỏ một thái độ dứt khoát và rõ ràng với các vị liên quan đến chúng ta quyên của Việt Nam cả trên đất liền trên biển! Thì o nào quỵc doanh Phan Khúc Tịch tiếp tục ngang nhiên mang áo thâm chùng cùng chúng danh “linh mục” lấy “vị tha che mặt thánh” mà bêu rêu và đánh phá Giáo Hội. Đến hình ảnh nhứt là bằng giọng hàm hồ Công sơn 100%, Phan Khúc Tịch hùng hổ đòi

“trởng trở nghiêm khúc nhứt kị lị dờng tị do tôn giáo tị p tay vị các thị lị c thù đị ch bên ngoài!!!”

Thì o nào truyền thông CSVN không ngớt đả *HĐGMVN* ra làm bình phong cho nhứt luề đi u xuyên tạc Giáo Hội Công giáo và mặt sắ Chố chắn can trởng chống lị sắ “loầ n quyề n” của CSVN!

Đến hình ảnh nhứt là bài viết tráo trở **“Chính họ đang xúc phạm bề u tị ng tôn giáo thiêng liêng”**

cả tên Anh Quang nào đó trên trang web tị Hà Nội Mới ngày 16/01/2010, trâng tráo trút ngắ c tị xúc phạm Thánh Giá lên đầ u Tòa TGM Hà Nội, các Cha Dòng Chúa Cứu Thế, Cha Chánh xứ Đờng Chiêm... Lị kéo HĐGMVN vồ phe, “hiếp đờng tác chiề n,” bề n HĐGMVN thành mặt thắ “hồ u quân” đầ chúng mầ nh tay đánh phá Giáo Hội đầ đầ i họ n.

Ngay từ tin học Công giáo Việt Nam có cảm tưởng Giáo Hội của mình ở Việt Nam chắc chắn trong tương lai gần sẽ rơi vào tình cảnh vô cùng nguy hiểm và bị đất chết vì ngay trong Giáo Hội này đang nay vẫn chưa thấy bóng dáng “Công Lý và Hòa Bình.” Mà chưa có Công lý và Hòa Bình thì ai có thể nói lên được câu “TIẾNG NÓI của Công Lý và Hòa Bình”, làm vũ khí đánh trả lại BỆT CÔNG và BỆT LOẠI đang vây Giáo Hội, xã hội, dân tộc và đất nước. □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Kính thưa Đức Cha,

Con biết con sẽ bị trách móc, thậm chí bị nguy hiểm nếu cái tôi “giáo dân mà cả lòng lên mặt hơn xã hội xúc phạm đến các Đức ông làm Thầy!” Thầy ng “chúng Cha, chúng Chúa! Chúa phạt nó đi đi trong hòa bình mà chết. Amen!”

Con không ngại ngần nói phỉ nhổ này, nếu có. Nhưng trước khi ăn năn sám hối, con không thể không nói! Vì Chúa và Giáo Hội dạy con “đừng sợ!” Lòng tâm con cũng bảo con “đừng sợ!” Thầy còn trẻ, cái gì con cũng sợ. Bây giờ tuổi đi thi 73 của con cũng như con, nhưng con “đừng sợ” khi phải nói sự thật với những vị đi đến cho Sự Thật!!

*Vì c của các Đức ng B Trên hãy để cho các Đức ng t quy t
đnh! R i thay! HĐGMVN chỉ đóng vai ng i “đnh h ng” chỉ
không làm s m nh quy t đnh!*

*Cu i th , con m n phép kính g i đ n Đức Cha m y l i vàng
ng c b t h c của Đức T ng Giám m c Oscar Romero sau đây:*

*“Giáo H i s **ph n b i** l i tình yêu c của chính
mình đ i v i Thiên Chúa và
ph n b i*

*lòng trung tín c của mình vào Phúc Âm n u Giáo
H i*

ng ng đóng vai ng i b o v

*các quy n l i c của dân nghèo... ng ng đóng vai
ng i b o v nhân quy n để bênh v c m i cu c
đ u tranh chính đáng cho m t xã h i công b ng
h n... chính đó là nh ng công vi c đ n đ ng
cho n c Chúa th t s h n tr trong l ch s
v y”.*

□ □ □ □

□ *"Đi u quan trọng là đừng yêu mình đến nỗi **không dám dính líu vào những việc li u lĩnh** mà l ch s đòi hỏi n i chúng ta. K nào né tránh s nguy hiểm, k y s m t s s ng mình."*

□ *"Nếu u hỏi gì t hỏi các linh mục và c giám mục, và đừng cho dân chúng không còn có linh mục nữa, thì chúng con m i ng i đi u phải tr nên m i cái 'mi-crô' (vi âm) của Thiên Chúa, m i ng i phải tr thành m i m t ngôn s .**Chúng ta phải là ngôn s cho m t t ng lai không thu c v chúng ta.**"*

M t l n n a, xin Đức Cha niềm tình tha th vì s đ ng đ t c a b c th này cũng nh n i dung c a nó.

Trân trọng kính chào Đức Cha,

Lê Thiên

lethien03@yahoo.com

[1] Tôi chúc xuân gôm 9 điều mang tính chung chung sau đây:

(1) Tình huynh đệ; (2) Công nhân; (3) Nhận ra ân huệ Chúa ban và tạ ơn Ngài; (4) Nhận Chúa ban cho giáo phận hội phồn thịnh và phát triển;

(
5) phát huy tình huynh đệ hiệp nhứt;

(
6) Xây dựng tình huynh đệ liên đới; (7) Con đường hành cùng dân tộc;

(
7) Đề nghị cách thể hiện tình huynh đệ và tình yêu đối với quê hương; (8)

Đôi mắt tôi quan sát xã hội

; (

9) Lời cầu chúc.